

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, de avocatul Denis Cecalenco în numele inculpatului Smirnov Oleg, de avocatul Violeta Andriuța în numele părții vătămate XXX, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Ciocana din 29 noiembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Smirnov Oleg XXX, născut la XXX originar și domiciliat în mun. XXX, str. XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 30.06.2016 pînă la 29.11.2016;

Instanța de apel de la 27.02.2017 pînă la 13.06.2017;

Instanța de recurs de la 17.04.2018 pînă la 05.06.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 29 noiembrie 2016, Smirnov Oleg a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată XXX și a fost încasat de la Smirnov Oleg în beneficiul XXX suma de 1 681 lei 19 bani, cu titlu de despăgubire a prejudiciului material, precum și suma de 5 000 lei cu titlu de despăgubire a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, iar în total a fost încasată suma de 6 681 lei 19 bani în rest acțiunea în partea prejudiciului material și a celui moral a fost respinsă.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, la 15 februarie 2016, aproximativ la orele 22.00, Smirnov Oleg, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, aflându-se în apartamentul nr. XX din str. XXX, mun. XXX, cunoscând cu certitudine, că XXX este însărcinată, aplicând violența fizică, manifestată prin aplicarea mai multor lovituri în regiunea feței și a corpului, precum și prin constrângere psihică, contrar voinței lui XXX a întreținut cu aceasta în mod forțat un raport sexual, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 837 din 01 martie 2016, echimoze la nivelul glandei mamare drepte, echimoză la nivelul antebrațului drept, echimoză la nivelul antebrațului stâng, echimoză la nivelul genunchiului stâng, excoriație la nivelul regiunii lombare, care se califică ca vătămare neînsemnată.

3. Nefiind de acord cu sentința menționată, procurorul, a atacat-o cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecare cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Smirnov Oleg recunoscut vinovat în baza art. 171 alin. (2) lit. b¹) din Cod penal, a-i numi pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului depus, acuzatorul de stat a invocat următoarele:

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă în raport cu fapta comisă;
- la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de toate criteriile de individualizare a pedepsei;
- prin aplicarea pedepsei prea blânde, nu se vor realiza scopurile Legii penale reflectate în art. 2 din Codul Penal;
- instanța de fond neîntemeiat a respins încasarea cheltuielilor judiciare pentru expertizele psihiatrice legale, or, conform materialelor cauzei penale este stabilit cu certitudine că expertizele psihiatrice-legale au fost efectuate în privința părții vătămate în ambulatoriu, iar în privința inculpatului în staționar, iar la finele fiecărei expertize sunt indicate costurile și cheltuielile pentru fiecare expertiză în parte și anume: 1353,00 lei pentru expertiza psihiatrică legală a părții vătămate și 7408,00 lei pentru expertiza psihiatrică-legală a inculpatului.

3.1. Împotriva sentinței a înaintat apel avocatul Andriuța Violeta în numele părții vătămate XXX, care a solicitat, casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Smirnov Oleg să îi fie aplicată o pedeapsă mai aspră. Totodată, a solicitat admiterea acțiunii civile cu încasarea din contul inculpatului a prejudiciului cauzat în mărime de 50 0000 lei.

În motivarea apelului declarat, avocatul în numele părții vătămate a indicat următoarele:

- pedeapsa penală stabilită este prea blândă;
- instanța de fond a aplicat pedeapsa minimă prevăzută de lege, chiar dacă inculpatul nu a recunoscut vinovăția, nu a conlucrat cu organul de urmărire penală pe parcursul urmăririi penale. Reieșind din circumstanțele săvârșirii infracțiunii, comportamentul lui Smirnov Oleg în timpul și după săvârșirea infracțiunii, consideră că este oportun, ca instanța de fond să aplice în privința inculpatului, o pedeapsă mai mare cu închisoarea, care va fi echitabilă faptei săvârșite și totodată va influența pozitiv asupra corectării și reeducării lui Smirnov Oleg;

- este stabilit cu certitudine că părții vătămate XXX i-a fost cauzat prejudiciu moral, exprimat prin suferințe fizice și psihice, legate de acțiunile ilegale ale inculpatului Smirnov Oleg. La stabilirea mărimii compensației pentru prejudiciu moral, instanța de fond în conformitate cu prevederile art. 1423 Cod civil, trebuia să i-a în considerație, caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate, de gradul vinovăției inculpatului. Reieșind din circumstanțele cauzei penale precum și de suferințele psihologice pe care le-a suportat partea vătămată și membrii familiei sale în rezultatul acțiunilor ilegale ale lui Smirnov Oleg, suma de 50 000 lei, solicitată de partea vătămată în acțiunea civilă înaintată în instanță, este echitabilă în raport cu cele suportate de către partea vătămată;

- ca urmarea a acțiunilor ilegale ale lui Smirnov Oleg, partea vătămată XXX a fost recunoscută ca parte civilă în cadrul dosarului penal intentat pe numele lui Smirnov Oleg. Partea vătămată fiind internată în spital cu copilul minor în vârstă de trei luni, a fost diagnosticat cu epilepsie, ca urmare a traumelor suferite. Astfel, nu doar traumele fizice dar și suferințele psihologice sau răsfrânt asupra stării de sănătate a copilului;

- potrivit raportului de evaluare psihologică din data de 10 martie 2016, efectuat de psihologul, Centrului de Asistență și Protecție, Gorceag Lidia, s-a constatat că experiența traumatică trăită, de către dna XXX, implică, abuz sexual, violență fizică, psihologică, ce au determinat apariția unei stări de neliniște, neîncredere în oameni,

rușine, frică și insecuritate pentru viața ei și a fătului, nesiguranță, subestimare, vulnerabilitate, neîncredere în oameni, flash-back-uri(amintiri despre evenimentele traumatizante de viol care invadează conștiința persoanei). Potrivit, raportului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 470, a-2016, XXX Ruslan, de careva tulburări psihice nu suferă, dar prezintă diagnoza de „Tulburare de stres post-traumatică, neuroză traumatică, fapt confirmat prin datele anamnestice despre situația stresantă”;

- în rezultatul acțiunilor de abuz sexual, violență fizică și psihologică din partea lui Smirnov Oleg, XXX a suferit un prejudiciu material și moral enorm. A menționat, faptul că în rezultatul celor întâmplate XXX a suportat și enorme suferințe psihice care s-au răsfrânt asupra ei și asupra fătului. XXX și în prezent este afectată emoțional foarte puternic din motivul violenței psihologice la care este supusă zi de zi din partea soției și rudelor lui Smirnov Oleg.

3.2. Împotriva sentinței menționate a înaintat apel avocatul Volghin Alexandru în numele inculpatului Smirnov Oleg, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri privind încetarea procesului penal cu eliberarea lui Smirnov Oleg, de sub strajă și respingerea acțiunii civile. Totodată a solicitat casarea încheierilor judecătorului de instrucție privind respingerea a 26 demersuri ale apărării în formă scrisă (de la nr. 1/1/2016 până la 1-1/26/2016).

În motivarea apelului declarat, avocatul a invocat următoarele:

- sentința menționată este nelegitimă în fond și de drept;

- examinarea cazului menționat a demonstrat că, acuzarea a efectuat diferite acțiuni de anchetă *fără* temei juridic, și doar peste un timp, ulterior, a emis document oficial privind începerea anchetei. Anume în această perioadă a acțiunilor nelegitime ale acuzării a avut loc expertiza medico-legală (sunt dubii dacă a avut loc în genere-motivul a fost expus în unul din demersurile respinse de instanță). Evident, că această probă nu poate fi pusă în baza sentinței de acuzare (art. 93 al. 3; 94. al. 1 p.p. 2,3, 4, 5, 7, 8, al. 2, 3 Cod de procedură penală), însă judecata nelegitim a admis acest document ca probă împotriva inculpatului;

- avînd scopul învinuirii, acuzarea a tănuit de la experții psihiatri faptul aflării victimei permanent, deja de cîțiva ani, la tratament psihologic la centrul de reabilitare după un viol de un grup de persoane, cît și faptul existenței bolilor cronice psihice la rudele drepte apropiate. Judecată și-a asumat împuterniciri mai mari decît experții în psihiatrie;

- instanța de fond a demonstrat atitudine în favoarea acuzării, nerespectînd drepturile părții apărării - au fost respinse mai mult de 100 de întrebări ale apărătorului formulate către partea vătămată, inculpatul în general a fost lipsit de acest drept în totalmente sub un pretext neînsemnat;

- sentința nu a fost citită integral - doar partea rezolutivă, fără a fi explicat inculpatului motivarea ei. Inculpatului nu i s-a înmînat traducerea scrisă. Inculpatul de multiple ori a cerut judecății să-i prezinte traducerea documentelor din dosar, ce nu a fost făcut;

- lipsesc elementele de fapt care ar justifica arestarea, acuzarea, nemotivarea încheierilor, Smirnov Oleg pînă în prezent lipsit de drept de apărare la limba maternă, nefiind respectată egalitatea armelor, fiind discriminată partea apărării față de acuzare, deoarece judecata a respins nu doar solicitările privind asistența de a solicita informația, dar și respins orice probe deja acumulate și prezentate în ședință de către apărare.

3.3. Împotriva sentinței a înaintat apel avocatul Cecalenco Denis în numele inculpatului Smirnov Oleg, care a solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei, admiterea probelor suplimentare expuse în cererea de apel, examinarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Smirnov Oleg să fie declarat nevinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b¹) Cod penal și achitat pe acest fapt.

În motivarea apelului declarat, avocatul a invocat următoarele:

- sentința de condamnare este neîntemeiată;
- fabula reflectată în actele organului de urmărire penală și anume în ordonanțele de recunoaștere în calitate de bănuț, apoi de învinuit, precum și în rechizitoriu, coincide cu învinuirea deja constatată de instanța de fond în hotărârea adoptată, și asta în situația în care la cauza penală nu au fost administrate probe directe, utile și concludente întru demonstrarea faptelor incriminate, or nici procurorul și nici instanța de fond nu și-au dat silința de a acumula suficiente probe în vederea constatării adevărului la caz, dar nici nu au dat curs solicitărilor apărării de a le prezenta;
- întru demonstrarea celor incriminate, organul de urmărire penală a prezentat, iar instanța le-a pus la baza hotărârii sale de condamnare, următoarele probe, cărora absolut neîntemeiat le-a atribuit un caracter pertinent și concludent cazului;
- nu este clar, cine primul a telefonat la 15.02.2016, Smirnov Oleg pe XXX, sau invers, fapt care necesită a fi constatată prin ridicarea interceptărilor telefonice, or în dependență de acestea, va fi posibil de confirmat depozițiile căreia dintre părți, însă nici în acest sens nu au fost precăutate astfel de probe.
- în tot acest proces, nu a fost audiată soția lui Smirnov Oleg, care reieșind din toate datele din dosar, ar fi putut comunica mai multe circumstanțe necesare cazului.
- toate părțile audiate în proces, adică Smirnov Oleg, XXX și Pisica Nicolai, declară că posterior pretinsului viol a avut loc o întâlnire între Smirnov, Pisica și Vlad Potapov, depozițiile căruia ar avea o însemnătate crucială pentru cauza penală, or depozițiile date de Smirnov Oleg diferă substanțial de cele date de Pisica Nicolae referitor la întâlnirea dată, divergențe care însă ar putea, și este absolut necesar să fie clarificate de martorul Potapov Vlad sub jurământ.
- nu a fost demonstrat faptul adresării lui XXX la doctorul ginecolog imediat la data de 16.02.2016, care în virtutea obligațiilor de serviciu, ar fi sesizat semnele unui act sexual forțat, mai ales în condițiile în care însăși XXX a declarat că după pretinsul viol i-au rămas inclusiv „echimoze și eroziune la colul uterin”, circumstanță care, în măsura în care nu a fost inventată de către pretinsa parte vătămată, ar fi adus o mare claritate cazului - mai ales în condițiile în care unicul raport de expertiză medico-legală concluzionează că „Semne specifice pentru întreținerea unui raport sexual forțat la examinarea medico-legală nu au fost depistate” iar „La examinarea medico-legală la nivelul organelor genitale regiunea anală leziuni corporale nu au fost depistate;
- nu a fost adusă nici o probă care ar demonstra faptul existenței în genere a unui viol săvârșit de Smirnov Oleg asupra lui XXX, or rapoartele de expertiză medico-legală, precum și nici constatările medicului psiholog nu concretizează acest fapt, decât că la momentul examinării XXX era însărcinată în luna a IV-a. Totodată, abuzul sexual și violența fizică prin care a trecut XXX au determinat apariția unei stări de neliniște, frică și insecuritate pentru viața ei și a fătului, nesiguranță, subestimare, vulnerabilitate, neîncredere în oameni, rușine, flash-back-uri;
- este vagă și concluzia din Raportul de expertiză psihiatrică - legală nr. 470a-2016 din 25.05.2016, or prin esența sa, aceasta constituie o gravă și flagrantă încălcare

a prezumției de nevinovăție comisă de către medicii psihiatri, în condițiile în care ei se expun asupra vinovăției lui Smirnov Oleg în lipsa unei hotărâri definitive și irevocabile a instanței de judecată în acest sens;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, a fost respins apelul procurorului, admise apelurile avocaților Volghin Alexandru și Cecalenco Denis în numele inculpatului Smirnov Oleg și apelul avocatului Andriuța Violeta în numele părții vătămate XXX, casată sentința atacată în partea individualizării pedepsei și cuantumului prejudiciului moral, pronunțând o nouă hotărâre, prin care:

Lui Smirnov Oleg recunoscut culpabil în baza art. 171 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani. În temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea stabilite lui Smirnov Oleg, pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu dispunerea neexecutării pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost încasat din contul lui Smirnov Oleg în beneficiul XXX prejudiciul moral în sumă de 15 000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului Smirnov Oleg în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate XXX; declarațiile martorilor Pisica Nicolae, Calina Svetlana, Potapov Vladislav, Smirnova Maria.

De asemenea, vinovăția inculpatului Smirnov Oleg în comiterea infracțiunii incriminate se confirmă prin următoarele materiale ale cauzei penale:

- procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 24 februarie 2016 (f.d. 8, vol. I);

- Raportul de expertiză medico-legală nr. 837 din 01 martie 2016, (f.d. 85-86, vol. I);

- Raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 470 a- 2016 din 25.05.2016 (f.d. 102-105, vol. I);

- Raportul de evaluare psihologică a persoanei XXX, din 10 martie 2016, întocmit de psihologul CAP, Golceag L., (f.d. 12-13, vol. II);

- Raportul de expertiză psihiatrico-legală staționară nr. 27s-2016 din 24 mai 2016, potrivit căruia Smirnov Oleg urmează a fi recunoscut responsabil de fapta ce i se impută, în prezent fiind posibil supunerii anchetei penale și de a purta răspundere penală, fiind apt de a conștientiza sensul și efectele unei eventuale pedepse penale (f.d. 93-97, vol. I);

- caracteristica negativă în privința părții vătămate XXX, semnată de către locatarii blocului locativ situat pe str. Petru Zadnipru 14/, mun. Chișinău, printre care se regăsește și semnătura martorului Calina Svetlana (f.d. 165, vol. I).

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Smirnov Oleg a comis infracțiunea imputată lui și că acțiunile inculpatului se încadrează în baza art. 171 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, după

semnele calificative: *viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, săvârșit cu bună știință asupra unei femei gravide.*

Verificând argumentele invocate în apelul depus de către apărători în numele inculpatului, instanța de apel a ajuns la concluzia că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a conchis că, solicitarea apărării privind achitarea inculpatului este neîntemeiată, deoarece prima instanță corect a constatat dovedită pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Smirnov Oleg în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de fond întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului, considerând a fi neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale, or, acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în instanța de fond, care combat în întregime versiunea inculpatului, și anume declarațiile părților vătămate și a martorilor audiați.

Mai mult, prima instanță întemeiat a atenționat asupra faptului că deși, inculpatul neagă comiterea nemijlocită a infracțiunii de viol, totuși rezultă, că la 15 februarie 2016, începând aproximativ cu orele 22.00 în mun. XXX, str. XXX, ap. XX (locuința părții vătămate), Smirnov Oleg s-a aflat la locul comiterii infracțiunii fiind doar cu partea vătămată XXX.

Totodată, concluziile expuse în raportul de expertiză medico-legală nr. 837 din 01 martie 2016 combat declarațiilor inculpatului Smirnov Oleg și dimpotrivă completează declarațiile părții vătămate XXX în sensul suportării raportului sexual prin constrângere.

La caz, concluzia expusă de expertul judiciar medico-legal Gancioglo Exaterina denotă, că la examinarea medico-legală pe corpul persoanei examinate (XXX) s-a constatat: echimoze la nivelul glandei mamare drept, echimoză la nivelul antebrațului drept, echimoză la nivelul antebrațului stâng, echimoză la nivelul genunchiului stâng, excoriație la nivelul regiunii lombare, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, fiind calificat drept vătămare neînsemnată. Acest fapt denotă aplicarea constrângerii fizice asupra corpului persoanei, care cu raportare la circumstanțele cauzei poate fi considerat ca fiind urmărită finalitatea determinării părții vătămate la acceptarea raportului sexual.

Astfel, instanța de apel a menționat că, sunt întemeiate concluziile primei instanțe care a reținut că, localizarea vătămarilor descrise în raportul de expertiză medico-legală pe corpul părții vătămate: regiunea pieptului, ambelor mâini, piciorului stâng, spatelui, contravin esențial declarațiilor inculpatului, potrivit cărora, Smirnov Oleg i-a aplicat doar o lovitură cu palma pe față părții vătămate, ci dimpotrivă, constatările indicate susțin esențial declarațiile părții vătămate, or, în circumstanțele descrise de XXX, ale efectuării mișcărilor sale și ale inculpatului imediat anterior și în timpul comiterii infracțiunii, corespund vătămarilor primite și constatate medico-legal.

Argumentele din apelurile apărătorilor cu privire la aprecierea probelor administrate în mod eronat și faptul că au fost respinse argumentele apărării în lipsa unui probatoriu, instanța fiind părtinitoare probelor acuzării, nu pot fi reținute ca întemeiate de către instanța de apel și nu prezintă temei de casare a sentinței atacate, or aceste argumente nu-și găsesc confirmare în materialele cauzei penale, precum și, în

conținutul sentinței care conține totalitatea declarațiilor martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, atât din partea acuzării cât și din partea apărării, precum și motivarea aprecierii acestora, instanța de fond apreciind aceste probe după intima convingere și în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului Cecalenco Denis precum că nu a fost adusă nici o probă care ar demonstra faptul existenței în genere a unui viol săvârșit de Smirnov Oleg asupra lui XXX, or, probele administrate la materialele cauzei, sunt verificate și apreciate de către instanța de apel în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, precum și coroborarea fiecărei probe în parte și toate în ansamblu.

La fel, contrar argumentelor invocate în apelul apărătorului, instanța de apel a reținut ca întemeiată concluzia primei instanțe potrivit căreia, dispunerea expertizelor: medico-legală și psihiatrico-legală în cadrul dosarului penal, a avut loc în cadrul procesului penal pornit, în baza ordonanțelor corespunzătoare a ofițerului de urmărire penală, fiind efectuate de instituțiile specializate în acest sens, conform procedurii legal stabilite, lipsind temeuri de drept și de fapt de a desconsidera caracterul legal al rapoartelor de expertiză menționate supra

Instanța de apel a apreciat critic argumentele din apelul apărătorilor cu privire la personalitatea părții vătămate XXX care se caracterizează negativ, anterior a urmat un tratament psihologic la centrul de reabilitare după un viol de un grup de persoane, or, caracteristicile în cauză nu demonstrează nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de viol și nu duc la achitarea inculpatului, ci vor fi luate în considerare de către instanță la individualizarea pedepsei penale.

Instanța de apel a respins ca nefondate argumentele din apelul avocatului Volghin Alexandru precum că, pe parcursul procesului penal nu au fost respectate drepturile inculpatului la interpret și prezentarea actelor procesuale, inclusiv sentința, într-o limbă pe care inculpatul o cunoaște, or, procesul penal în instanța de fond s-a desfășurat în limba de stat, iar pe tot parcursul procesului, inculpatul Smirnov Oleg, care nu cunoaște limba de stat, fiind vorbitor de limbă rusă, a beneficiat de asistența interpretului, fapt confirmat prin procesul-verbal ale ședințelor de judecată cu participarea interpretului și semnătura interpretului pe declarațiile scrise oferite de către inculpat. De asemenea, interpretul fiind somat de răspundere penală, a efectuat în ședința de judecată traducerea verbală către inculpat a declarațiilor părții vătămate, audiate în condiții speciale, în lipsa inculpatului, pentru a evita revictimizarea sa. De asemenea, actele procesuale, inclusiv cele de la urmărirea penală, i-au fost prezentate inculpatului în limba rusă.

Mai mult, inculpatului Smirnov Oleg i s-a înmănat sentința motivată în limba română pe care inculpatul a refuzat să facă cunoștință (f.d. 197, 138, vol. II), iar sentința în limba rusă a fost înmănată sub semnătură inculpatului la data de 28.12.2016 (f.d. 151, vol. II).

Astfel, instanța de apel a considerat procedura ca fiind respectat, sub aspectul limbii de procedură, dreptul la un proces echitabil și dreptul la interpret al inculpatului

Mai mult, instanța de apel verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile de procedură penală, nu a depistat careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului.

Referitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, incorect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, nu a ținut cont de limitele de pedeapsa

prevăzute de lege, gradul de pericol social al faptei săvârșite reflectat de împrejurările săvârșirii sale, circumstanțele care agravează sau atenuază pedeapsa, poziția procesuală a inculpatului în cadrul procesului penal, dar și personalitatea acestuia.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Smirnov Oleg, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Instanța de apel a considera că, instanța de fond nu a individualizat exhaustiv în temeiul art. 7, 75 Cod penal, pedeapsa penală aplicată inculpatului Smirnov Oleg, iar pedeapsa sub formă de închisoare cu executare este una prea aspră și neproportională infracțiunii comise, luând în considerație personalitatea inculpatului Smirnov Oleg, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat, are o atitudine pozitivă față de partea vătămată cu care s-a aflat în relații conjugale o perioadă lungă de timp, trăind în vecinătatea și având o relație amoroasă pe ascuns, la acordarea ultimului cuvânt inculpatul a regretat cele întâmplate, la evidența medicului narcolog sau psiholog nu se află.

Instanța de apel a reținut că, potrivit declarațiilor inculpatului Smirnov Oleg și a părții vătămate XXX, în ziua de 15 februarie 2016, anume partea vătămată era inițiatorul întâlnirii dintre aceștia, insistând cu mai multe apeluri telefonice la care inculpatul nu reacționa și nu dorea să se întâlnească cu partea vătămată, încercând să evite un contact cu aceasta.

Ca circumstanță atenuantă instanța de apel a reținut manifestarea de căință din partea inculpatului Smirnov Oleg în ultimul cuvânt și disponibilitatea de a-i recupera prejudiciul solicitat de partea vătămată.

Luând în considerare că, inculpatul Smirnov Oleg anterior nu a fost judecat, a conștientizat gravitatea faptelor comise, este predispus să repare prejudiciul cauzat părții vătămate, se caracterizează pozitiv la locul de trai, potrivit declarațiilor martorilor Calina Svetlana și Potapov Vladislav, inculpatul se caracterizează pozitiv și nu prezintă o persoană predispusă în comiterea unor infracțiuni cu caracter sexual, a avut o relație amoroasă cu partea vătămată pe parcursul a patru ani, căreia îi oferea un sprijin material și moral, nu prezintă pericol social, în lipsa circumstanțelor agravante, instanța de apel consideră că scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii noii infracțiuni, poate fi realizat fără izolarea inculpatului de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe o perioadă de probațiune în temeiul art. 90 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a considerat posibilă corectarea și reeducarea inculpatului Smirnov Oleg fără izolare de societate, iar privarea de libertate în cazul dat este inoportună. Luând în considerare că, inculpatul Smirnov Oleg anterior nu a fost judecat, nu prezintă pericol pentru societate, nu s-a eschivat de la examinarea cauzei penale în instanțele de judecată, circumstanțe care ar agrava pedeapsa penală nu au fost stabilite, impedimente pentru aplicarea față de Smirnov Oleg a prevederilor art. 90 Cod penal nu sunt.

În această ordine de idei instanța de apel consideră că, totalitatea circumstanțelor menționate mai sus justifică aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal ce permit suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea stabilite lui Smirnov Oleg pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu dispunerea neexecutării pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Instanța de apel a considerat oportun aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa care va asigura realizarea scopului pedepsei penale, or pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnaților, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Astfel, instanța de apel respinge ca nefondate argumentele din apelul acuzatorului de stat și a avocatului în interesele părții vătămate cu privire la solicitarea acestora privind stabilirea unei pedepse penale mai aspre, deoarece pedeapsa penală aplicată va asigura atingerea scopurilor legii penale, va stabili echitatea socială și va asigura corectarea și reeducarea inculpatului.

În prezenta cauză penală, partea vătămată XXX a înaintat acțiune civilă (f.d. 6-7, vol. II) prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 1900 lei și încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei din contul inculpatului Smirnov Oleg.

Instanța de apel a menționat că, mărimea prejudiciului moral solicitat de partea vătămată XXX în cuantum de 50 000 lei, nu a fost dovedit în cuantumul cerut, mai mult ca atât este reținut faptul că partea vătămată fără îndoială a avut de suferit moral în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului, faptul că a avut suferințe sufletești, frustrări, disconfort și suferințe, de asemenea se ține cont că, între inculpat și parte vătămată au existat relații conjugale pe parcursul a patru ani de zile, perioadă în care partea vătămată întreține relații sexuale benevole cu inculpatul, care îi oferea sprijin moral precum și cadouri materiale, la fel și atitudinea pozitivă a inculpatului față de partea vătămată atât până la comiterea faptei infracționale cât și după aceasta, Colegiul Penal consideră mărimea prejudiciului moral pretins în sumă de 50 000 lei exagerat de mare, iar o recompensă echitabilă și rezonabilă a prejudiciului moral suportat de partea vătămată XXX, în opinia instanței de apel constituie echivalentul sumei de 15 000 lei.

Astfel, instanța de apel a considerat întemeiat de a admite parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată XXX, cu încasarea din contul lui Smirnov Oleg în beneficiul lui XXX a prejudiciului moral în sumă de 15 000 lei moldovenești.

Instanța de apel a apreciat ca nefondată solicitarea acuzatorului de stat din apel privind încasarea din contul inculpatului Smirnov Oleg a cheltuielile judiciare în sumă de 8761 lei, deoarece cheltuielile solicitate nu cad sub incidența art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală. Or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Instanța de apel a reținut că, normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare, care ce constituie din cheltuieli de expertiză.

În acest context, instanța de apel a considerat că, prevederile legale la care face trimitere acuzatorul de stat, se referă la acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, ori cheltuielile judiciare care sunt enumerate în dispoziția art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală, nu prevăd astfel de cheltuieli. Astfel, aceste norme procedurale invocate de acuzatorul de stat nu reglementează încasarea din contul condamnatului a mijloacelor bănești pentru cheltuieli de expertiză, care sunt achitarea din bugetul de stat.

Prin urmare, în temeiul art. art. 227 alin. (2) pct. 5) și 229 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, instanța de fond corect și întemeiat a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate la examinarea acestei cauze penale în sumă de 8761 lei, care sunt trecute în contul statului.

Din considerentele menționate, instanța de apel a considerat necesar de a respinge apelul procurorului în Procuratura sect. Ciocana, mun. Chișinău, Ivanov Zinaida și a admite apelurile avocaților Volghin Alexandru și Cecalenco Denis în interesele inculpatului Smirnov Oleg și apelul avocatului Andriuța Violeta în interesele părții vătămate XXX, a casa parțial sentința Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 29 noiembrie 2016 și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe. Recurentul invocă dezacordul aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, motivând că instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat prevederile art. 75 Cod penal, ori pedeapsa aplicată de instanța de apel nu va asigura atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal. Totodată, la aplicarea sancțiunii cu suspendarea condiționată, nu s-a apreciat corect caracterul social periculos al faptei comise de inculpat, acesta nu și-a recunoscut vina, nu a întreprins nici o măsură în vederea reparării prejudiciului cauzat, infracțiunea incriminată inculpatului face parte din categoria celor grave, lipsesc circumstanțe atenuate, iar instanța de apel a aplicat minimul sancțiunii. Prin urmare, acuzarea consideră că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu va atinge scopul pedepsei pentru inculpat.

5.1. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Violeta Andriuța în numele părții vătămate XXX, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare în privința lui Smirnov Oleg, cu aplicarea unei pedepse mai aspre și admiterea acțiunii civile cu încasarea din contul inculpatului a prejudiciului cauzat în mărime de 50 000 lei. Recurentul invocă că, instanța de apel nu a aplicat o pedeapsă echitabilă și nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, ori inculpatul nu a recunoscut vina, a împiedicat stabilirea adevărului în cadrul dosarului penal. Totodată, recurentul invocă dezacordul cu admiterea unei sume simbolice a prejudiciului moral, ori, suferințele psihologice a părții vătămate și a familiei sale în rezultatul acțiunilor ilegale ale inculpatului, suma de 50 000 lei este echitabilă în raport cu cele suportate de către acesta.

5.2. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Denis Cecalenco în numele inculpatului Smirnov Oleg, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Smirnov Oleg. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, menționând că

declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării sunt contradictorii. Totodată, apărarea menționează că, lipsește latura obiectivă și latura subiectivă; a fost încălcat dreptul la apărare prin neadmiterea ca probe a martorilor invocați de avocatul inculpatului.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și temeiurile invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că, recursul ordinar declarat de către avocatul Denis Cecalenco în numele inculpatului Smirnov Oleg urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursurile ordinare declarate de procuror și de avocatul Violeta Andriuța în numele părții vătămate XXX, urmează a fi admise din următoarele considerente.

Referitor la recursurile ordinare declarate de procuror și de avocatul Violeta Andriuța în numele părții vătămate XXX.

Potrivit art. 435 alin. (2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din conținutul recursurilor declarate de către procuror și apărătorul părții vătămate, rezultă că aceștia critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală – *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanța de apel în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale - temei care își găsește reflectare în decizia contestată.*

Referitor la esența cauzei, Colegiul penal reține faptul că instanțele de fond corect au constatat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b¹) Cod penal.

În speță, chestiunea litigiului privind modificarea hotărîrii în partea stabilirii pedepsei și a acțiunii civile, constituie obiectul procesului prezent.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Potrivit pct.14.7 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*”, cu modificările ulterioare, una din chestiunile de drept pe care trebuie să le soluționeze instanța de apel este: *dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just.*

În acest aspect, motivele invocate de recurenți la pct. 5, 5.1 al prezentei decizii, referitor la individualizarea pedepsei, instanța de recurs le consideră întemeiate, deoarece instanța de apel nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, ceea ce denotă ineficiența condamnării inculpatului la suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare.

Astfel spus, instanța de apel, casând sentința în partea stabilirii pedepsei lui Smirnov Oleg, și aplicînd în privința acestuia a unei noi pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune, a apreciat din nou circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei stabilite de instanța de fond, însă, fără a stabili altele noi, nu a ținut pe deplin cont de regulile de individualizare a pedepsei și nu s-a expus argumentat asupra circumstanțelor cauzei, care ar da posibilitatea de a atenua pedeapsa.

Prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, cer ca pedeapsa aplicată să fie nu numai echitabilă și legală, ci și individualizată. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Sanțiunea art. 171 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, în baza căruia a fost recunoscut vinovat inculpatul Smirnov Oleg, prevede pedeapsa cu închisoare de la 5 la 12 ani.

În acest sens, Colegiul penal reține că, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, în conformitate cu prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, numindu-i condamnatului o pedeapsă legală și echitabilă, capabilă să atingă scopul restabilirii echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane.

Instanța de apel casînd hotărîrea instanței de fond în sensul executării pedepsei stabilite inculpatului și-a argumentat decizia prin faptul că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, menționînd că sentința primei instanțe nu cuprinde motivele pentru aplicarea pedepsei cu închisoare inculpatului Smirnov Oleg, evidențiind faptul că inculpatul anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv la locul de trai, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune gravă, circumstanțe agravante nu au fost stabilite în cauză, iar ca circumstanță atenuantă, instanța de apel a reținut manifestarea de căință din partea inculpatului în ultimul cuvînt și disponibilitatea de a-i recupera prejudiciul solicitat de partea vătămată.

O asemenea argumentare nu poate servi temei de ușurare a pedepsei, ori, aceste circumstanțe au fost luate în considerație la individualizarea pedepsei de către instanța de fond, iar alte circumstanțe ce ar servi temei de ușurare a pedepsei nu au fost stabilite.

Totodată, Colegiul remarcă și asupra următoarelor aspecte, ce au însemnătate asupra cazului în speță și anume, inculpatul nu a recunoscut vinovăția în cele comise, nu a întreprins nici o măsură în vederea reparării prejudiciului cauzat, infracțiunea incriminată inculpatului face parte din categoria celor grave, potrivit rechizitoriului, lipsesc circumstanțe atenuate, iar instanța de apel a aplicat minimul sancțiunii.

Astfel, instanța de apel trebuia să efectueze o analiză amplă a personalității infractorului în perioada premergătoare săvârșirii infracțiunii și după săvârșirea acesteia.

Or, cele menționate în ansamblul lor esențial ridică gradul de pericol social al infracțiunii comise.

Prin urmare, la individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de apel nu a respectat toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de condamnat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate, fapt ce constituie temei de casare a deciziei.

În consecință, Colegiul penal lărgit va admite recursurile ordinare în partea stabilirii pedepsei, întrucât s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale – temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Cît privește solicitarea avocatului Violeta Andriuța în numele părții vătămate XXX referitor la admiterea acțiunii civile, Colegiul penal lărgit v-a menține poziția instanței de apel, ori mărimea prejudiciului moral solicitat de apărătorul părții vătămate XXX în sumă de 50 000 lei, nu a fost dovedit în cuantumul cerut, mai mult ca atât este reținut faptul că partea vătămată fără îndoială a avut de suferit moral în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului, faptul că a avut suferințe psihice, frustrări, disconfort, de asemenea se ține cont că, între inculpat și parte vătămată au existat relații conjugale pe parcursul a patru ani de zile, perioadă în care partea vătămată întreține relații sexuale benevole cu inculpatul, care îi oferea sprijin moral precum și cadouri materiale, la fel și atitudinea pozitivă a inculpatului față de partea vătămată atât până la comiterea faptei infracționale cât și după aceasta.

Astfel, Colegiul penal lărgit susține poziția instanței de apel care a considerat că, mărimea prejudiciului moral pretins în sumă de 50 000 lei este exagerat de mare, iar o recompensă echitabilă și rezonabilă a prejudiciului moral suportat de partea vătămată XXX, în opinia instanței, constituie echivalentul sumei de 15 000 lei.

Mai mult, pe aceiași cale de considerente, se enunță că potrivit art. 1422 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral, adică careva suferințe psihice prin faptele infracționale ale unei persoane, instanța poate obliga vinovatul să repare prejudiciul prin echivalent bănesc. Art. 1423 Cod civil prevede că, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Din materialele cauzei, rezultă că partea vătămată a trecut prin suferință morală, iar instanța de apel a conchis corect că aceste suferințe urmează a fi recuperate de inculpatul prin contra-echivalent bănesc în sumă de 15 000 lei, sumă ce a fost considerată echitabilă pentru recuperare a prejudiciului moral suferit.

Totodată, Colegiul penal menționează că, instanța de apel, rejudecînd cauza cu pronunțarea unei noi hotărîri, a motivat argumentat admiterea acțiunii civile, ținînd cont de gradul de suferințe fizice și psihice cauzate prin vătămarea integrității corporale a victimelor, circumstanțele concrete ale cauzei, starea precară materială și personalitatea inculpatului. Astfel, la acest capitol Colegiul apreciază ca neîntemeiată solicitarea recurentului.

Ținînd cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral, cât și de prevederile art. art. 1423 Cod Civil, conform căruia, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța judecătorească reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, (dacă vinovăția este condiție a răspunderii), și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța judecătorească, luînd în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul (locul, timpul vârsta etc.), precum și statutul social al persoanei vătămate.

Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Denis Cecalenco în numele inculpatului Smirnov Oleg.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Din conținutul cererii de recurs se deduce temeiul prevăzut de pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, având în vedere că apărătorul inculpatului critică vinovăția acestuia, considerând că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, solicitând achitarea lui Smirnov Oleg.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire a fost comis de Smirnov Oleg.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cît privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificînd probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții, în sensul invocat de recurent.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii și a cărei reluare nu se mai impune (cauza CtEDO, Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995).

Așadar, verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturînd textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punînd la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținînd cont de

cele menționate Colegiul penal conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Tot aici, Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor, argumentând detaliat respingerea probelor care au fost invocate în suportul învinuirii aduse inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal reține că, motivul invocat de recurent, precum că „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, constituie o interpretare subiectivă a sa, or instanța de apel corect a constatat că în acțiunile lui Smirnov Oleg, sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția privind vinovăția inculpatului. În cazul în care instanța de apel și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Astfel, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanței de apel precum că, inculpatul Smirnov Oleg, a comis infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. b¹) Cod penal.

Referitor la invocarea de către apărătorul inculpatului a prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit nu se va expune asupra acestui argument, ori, recurentul invocând motivul că, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, a solicitat achitarea inculpatului. Totodată, apărătorul nu a indicat în care încadrare juridică anume s-ar încadra acțiunile lui Smirnov Oleg.

Prin urmare, erorile de drept invocate de recurent, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la judecarea recursului, iar din aceste considerente recursul urmează a fi respins ca inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Denis Cecalenco în numele inculpatului Smirnov Oleg.

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic și de avocatul Violeta Andriuța în numele părții vătămate XXX, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, în partea stabilirii pedepsei, în privința lui Smirnov Oleg Nicolai și

menține în această parte sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 29 noiembrie 2016, conform căreia:

Smirnov Oleg XXX, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b¹) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei se calculează din momentul reținerii acestuia, cu deducerea duratei deținerii în stare de arest preventiv de la 14 martie 2016 până la 13 iunie 2017.

În rest se mențin dispozițiile hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la 03 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu